

“मीठे बच्चे- तिमी बाबाबाट भक्तिको फल लिनको लागि आएका छौ, जसले धेरैभक्ति गरेको छ उनीहरू नै ज्ञानमा अगाडि जान्छन्।”

प्रश्न:- कलियुगी राजाईमा कुन दुई कुराको आवश्यकता रहन्छ, जुन सत्ययुगी राजाईमा हुँदैन?

उत्तर:- कलियुगी राजाईमा १- मन्त्री र २- गुरुको आवश्यकता रहन्छ। सत्ययुगमा यी दुवै हुँदैनन्। त्यहाँ कसैको राय लिनु पर्ने आवश्यकता हुँदैन किनकि सत्ययुगी राजाई संगममा बाबाको श्रीमतद्वारा स्थापना हुन्छ। यस्तो श्रीमत मिल्छ जुन २१ पीढीसम्म चल्छ र सबै सद्गतिमा हुन्छन्, त्यसैले गुरुको पनि आवश्यकता रहँदैन।

ओम् शान्ति। ओम् शान्तिको अर्थ के हो? स्वधर्ममा टिकेमा वा आफूलाई आत्मा सम्झेर बस्यौ भने शान्तिमा रहनेछौ। यसलाई भनिन्छ स्वधर्ममा रहनु। भगवानुवाच- स्वधर्ममा टिक। तिम्रो बाबाले तिमीलाई बसेर पढाउनुहुन्छ। बेहदका बाबाले बेहदको पढाइ पढाउनुहुन्छ किनकि बाबा बेहदको सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ। पढाइबाट सुख मिल्छ नि। अब बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बस। बेहदका बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई हीरा जस्तो बनाउन। हीरा जस्तो देवी-देवताहरू नै त हुन्छन्। त्यो कहिले बन्छन्? यति उँच पुरुषोत्तम कसरी बने? यो बाबा बाहेक अरु कसैले बताउन सक्दैन। प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा तिमी ब्राह्मण ठहरियो। फेरि तिमीलाई देवता बन्न छ। ब्राह्मणहरूको चोटी हुन्छ। तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। तिमी प्रजापिता ब्रह्माको मुख वंशावली हो, कोख वंशावली त होइनौ। कलियुगी सबै हुन् कोख वंशावली। साधु, सन्त, ऋषि, मुनि आदि सबै द्वापरदेखि लिएर कोख वंशावली बनेका छन्। अहिले केवल तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू नै मुख वंशावली बनेका छौ। यो तिम्रो हो सर्वोत्तम कुल, देवताहरू भन्दा पनि उत्तम किनकि तिमीलाई पढाउनेवाला, मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला बाबा आउनु भएको छ। बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ किनकि भक्ति मार्गवाला यहाँ आउँदै आउँदैनन्। यहाँ आउँछन् ज्ञान मार्गवाला। तिमी आउँछौ बेहदका बाबासँग भक्तिको फल लिनको लागि। अब भक्तिको फल कसले लिन्छन्? जसले सबैभन्दा बढी भक्ति गरेका होलान्, उनीहरू नै पत्थरबाट पारसबुद्धि बन्छन्। उनीहरू नै आएर ज्ञान लिन्छन् किनकि भक्तिको फल भगवानलाई नै आएर दिनु पर्छ। यी राम्रोसँग बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। अहिले तिमी कलियुगीबाट सत्ययुगी, विकारीबाट निर्विकारी बन्छौ अथवा पुरुषोत्तम बन्छौ। तिमी आएका छौ यस्तो लक्ष्मी-नारायण जस्तो बन्नको लागि। यी भगवान्-भगवती हुन्, त्यसैले अवश्य पनि यिनलाई भगवानले नै पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच, तर भगवान् कसलाई भनिन्छ, भगवान् त एक हुनुहुन्छ। भगवान् कुनै सैकडौं-हजारौं हुँदैनन्। ढुंगा-माटोमा हुनुहुन्छ। बाबालाई नजान्नाले दुनियाँ कति कंगाल बनेको छ। अब बच्चाहरूलाई थाहा छ- यहाँ यिनको (लक्ष्मी-नारायणको) राजधानी थियो। यिनका बाल-बच्चा आदि जो थिए, राजधानीको मालिक थिए। तिमी यहाँ आएका छौ राजधानीको मालिक बन्नको लागि। यी अहिले त छैनन् नि। यहाँ यिनको राज्य थियो। बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, जब यी देवी-देवताहरूको राजधानी थियो, सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी थिए तब अरु कुनै धर्म थिएन। यस समयमा फेरि अरु सबै धर्म छन्। यो धर्म छैन। यो जुन जंग (फाउन्डसेन) हो जसलाई मूल जरा पनि भनिन्छ। यस समयमा मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्षको मूल जरा सारा जलेको छ। बाँकी सबै खडा छन्। अब ती सबैको आयु पूरा हुन्छ। यो मनुष्य सृष्टि रूपी भेराइटी वृक्ष हो। भिन्न नाम, रूप, देश, काल अनेकानेक छन् नि। कति ठूलो वृक्ष छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- कल्प-कल्प यो वृक्ष जीर्ण तमोप्रधान हुन्छ तब फेरि म आउँछु। तिमी मलाई पुकार्छौ- बाबा आउनुहोस् हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस्। हे पतित-पावन भन्छन् भने निराकार बाबा नै याद आउनुहुन्छ। साकारी त कहिल्यै याद आउने छैन। पतित-पावन सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक। जब सत्ययुग थियो तब तिम्रो सद्गति थियो। अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा बसेका छौ, बाँकी अरु सबै कलियुगमा छन्। तिमी छौ पुरुषोत्तम संगमयुगमा। उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष वा उँचभन्दा उँच भनेर गायन एक भगवानको नै छ। उँचा तेरा नाम उँचा तेरा धाम। उँचभन्दा उँच रहनुहुन्छ नि परमधाममा। यो धेरै सहज सम्झनु पर्ने कुरा हो। सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग फेरि हुन्छ संगमयुग। यसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। झामामा यो भक्तिमार्ग पनि बनेको छ। यस्तो भन्न सकिँदैन- बाबा फेरि यो भक्तिमार्ग किन बनाउनुभयो! यो त अनादि हो। मैले बसेर तिमीलाई यस झामाको रहस्य सम्झाउँछु। मैले

बनाएको भए फेरि भन्नेछौ कहिले बनाउनुभयो! बाबा भन्नुहुन्छ यो अनादि हो। सुरु कहिले भयो यो प्रश्न उठ्न सक्दैन। यदि फलानो समयमा सुरु भयो भन्यो भने तब भन्नेछौ कहिले बन्द हुन्छ! तर होइन, यो चक्र त चलि नै रहन्छ। तिमी चित्र पनि बनाउँछौ नि ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको। यी हुन् देवता। त्रिमूर्ति देखाउँछन्, त्यसमा उच्चभन्दा उच्च शिवलाई देखाउँदैनन्। उहाँलाई अलग गरिदिन्छन्। ब्रह्माद्वारा स्थापना, त्यो त अहिले भइरहेको छ। तिमी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। राजधानीमा त सबै प्रकारका पद हुन्छन्। राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, मुख्य मन्त्री हुन्छन्। यी सबै हुन्छन् राय दिनेवाला। सत्ययुगमा राय दिनेवाला कुनै चाहिँदैनन्। अहिले तिमीलाई जुन राय अथवा श्रीमत मिल्छ, त्यो अविनाशी बन्छ। अहिले हेर राय दिनेवाला कति छन्। धेरै भन्दा धेरै छन्। पैसा खर्च गरेर मन्त्री आदि बन्छन् राय दिनको लागि। स्वयं सरकारले पनि भन्छ- धेरै भ्रष्टाचारी छ, धेरै खान्छ। यो त हो नै कलियुग। वहाँ त यस्तो हुँदैन। मन्त्री आदिको आवश्यकता रहँदैन। यो मत २१ जन्म चल्यो। तिम्रो सदगति हुन्छ। वहाँ त गुरुको पनि आवश्यकता हुँदैन। सत्ययुगमा न गुरु, न त मन्त्री हुन्छन्। तिमीलाई अहिले श्रीमत मिल्छ अविनाशी २१ पीढीको लागि, २१ वृद्धावस्थाको लागि। बूढो बनेर फेरि शरीर छोडेर गएर बच्चा बन्छौ। जसरी सर्पले एक काँचुली छोडेर फेरि अर्को लिन्छ। जनावरको उपमा दिइन्छ। मनुष्यमा त अलिकति पनि अक्कल छैन किनकि पत्थरबुद्धि छन्।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू! तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हो। ग्रन्थमा पनि पढ्ने सुन्ने त सबैले गर्छन्- मृत पतितेति कपड धोए....। भगवानलाई बोलाउँछन्- आएर आत्माको मैला कपडा धुनुहोस्। हामी सबै आत्माहरूको बाबा, आएर हाम्रो कपडा सफा गर्नुहोस्। शरीर त धुनु छैन, आत्मालाई धुनु छ किनकि आत्मा नै पतित बनेको छ। पतित आत्मालाई आएर पावन बनाउनुहोस्। त्यसैले बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू मलाई यहाँ आउनु पर्छ। म नै ज्ञानको सागर हूँ, पवित्रताको सागर हूँ। तिमी बेहदका बाबासँग बेहदको वर्सा लिन्छौ। हदका पिताबाट हदको वर्सा मिल्छ। हदको वर्सामा दुःख धेरै छ, त्यसैले बाबालाई याद गर्छन्। अथाह दुःख छ। बाबाले भन्नु भएको छ- यो ५ विकार रूपी रावण तिम्रो सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो। यसले आदि-मध्य-अन्त दुःख दिन्छ। हे प्यारा बच्चाहरू! यदि यो जन्ममा ब्राह्मण बनेर काम माथि विजय प्राप्त गर्यौ भने जगतजित बन्छौ। तिमी पवित्रता धारण गर्छौ देवता बन्नको लागि। तिमी आएका छौ आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नको लागि। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यसमा पुरुषार्थ गरेर पावन बन्न छ। कल्प पहिले सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी घरानाका जति पावन बनेका थिए, ती अवश्य बन्छन्। समय त लाग्छ नि। बाबाले युक्ति धेरै सहज बताउनुहुन्छ। अब बाबाको बच्चा त बनेका छौ। यहाँ तिमी कसको पासमा आएका छौ? उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार। उहाँले यस शरीरको सापटी लिनु भएको छ। उहाँले स्वयं बताउनुहुन्छ- यो हो धेरै जन्मको अन्तको पनि अन्तको जन्म। त्यसैले यो भयो सबैभन्दा पुरानो तन। म आउँछु नै रावणको पुरानो आसुरी दुनियाँमा र उसको शरीरमा जसले आफ्नो जन्मलाई जान्दैन। यो हो धेरै जन्मको अन्तको जन्म। जबकि यिनको वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ, तब म प्रवेश गर्छु। गुरु पनि सदैव वानप्रस्थ अवस्थामा बनाइन्छ। भनिन्छ नि, साठी त लाग्यो लाठी (लट्ठी)। घरमा रह्यौ भने बच्चाहरूको लट्ठी लाग्छ त्यसैले भाग घरबाट। बच्चाहरू यस्ता हुन्छन् जो पितालाई पनि लट्ठी हान्न बेर लगाउँदैनन्। भन्नेछन् मर्यो भने धन हामीलाई मिल्छ। वानप्रस्थीहरूको धेरै सतसङ्ग हुन्छन्। तिमीलाई थाहा छ- सर्वका सदगति दाता एक हुनुहुन्छ, उहाँ संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ। सत्ययुगमा जब तिमी सदगति पाउँछौ, बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन्। यसलाई भनिन्छ सर्वको सदगति। बाबा बाहेक अरु कोही पनि सदगति दाता हुन सक्दैन। न कसैलाई श्री भन्न सक्छौ, न श्री श्री। श्री अर्थात् श्रेष्ठ हुन्छन् देवताहरू। श्री लक्ष्मी, श्री नारायण उनलाई भनिन्छ। उनीहरूलाई बनाउनेवाला को हुनुहुन्छ? श्री श्री शिवबाबालाई नै भन्नु पर्छ। त्यसैले बाबाले भूललाई सिद्ध गरेर बताउनुहुन्छ- तिमीले यति गुरु बनायौ फेरि पनि यस्तै हुन्छ। तिमी फेरि त्यही गुरु आदि बनाउने छौ। चक्र फेरि उही दोहोरिन्छ। जब तिमी स्वर्गमा रहन्छौ भने वहाँ तिमी सुखधाममा हुन्छौ। पवित्रता, सुख-शान्ति सबै वहाँ हुन्छ। वहाँ झगडा आदि हुँदैन। बाँकी यति सबै शान्तिधाममा जान्छन्। सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- लाखौं वर्षको कुरा हुँदै होइन। यो त ५ हजार वर्षको कुरा हो। भन्ने पनि गर्छन्- मनुष्यको ८४ जन्म। दिन-प्रतिदिन सीँढी तल झर्दै तमोप्रधान बन्दै जान्छन्। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो पनि ड्रामा बनेको छ। पात्र भएर ड्रामाको क्रियेटर, डाइरेक्टर, मुख्य एक्टरलाई जान्दैन भने के भन्ने! बाबा भन्नुहुन्छ- यस बेहदको ड्रामालाई कुनै पनि मनुष्य मात्रले जान्दैनन्। यो कुरा बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- शरीर लिएर पार्ट खेल्छु, त्यसैले नाटक भयो नि। नाटकको मुख्य पात्र को हुन्? कसैले बताउने सक्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई जान्दछौ- यो बेहदको ड्रामा कसरी जुम्मा जसरी

चल्छ। टिक-टिक भइरहन्छ। मुख्य हुनुहुन्छ उँचभन्दा उँच बाबा, जो आएर सम्झाउनु पनि हुन्छ र सर्वको सदगति पनि गर्नुहुन्छ। सत्ययुगमा अरू कोही हुँदैन। धेरै कम हुन्छन्। ती थोरै जो हुन्छन् उनीहरूले सबैभन्दा बढी भक्ति गरेका हुन्। तिम्रो पासमा प्रदर्शनी वा म्युजियममा उनीहरू नै आउँछन् जसले धेरै भक्ति गरेका छन्। एक शिवको भक्ति गर्नु यसलाई भनिन्छ अव्यभिचारी भक्ति। फेरि धेरैको भक्ति गर्दा-गर्दा व्यभिचारी बन्छन्। अहिले त बिल्कुलै तमोप्रधान भक्ति छ। पहिले सतोप्रधान भक्ति थियो। फेरि सीढी उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बनेका छन्। यस्तो हालत जब हुन्छ तब बाबा आउनुहुन्छ सबैलाई सतोप्रधान बनाउन। यस बेहदको ड्रामालाई पनि तिमी अहिले जान्दछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिनको लागि पावन अवश्य बन्न पछि। जब अहिले पवित्रताको वर्सा लिन्छौ अर्थात् कामजित बन्छौ तब जगतजित बन्न सक्नेछौ।

२) बेहदका बाबासँग पढाइ पढेर स्वयंलाई कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउनु छ। बेहदको सुख लिनु छ। नशा रहोस्-मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला बाबा अहिले हाम्रो सम्मुख हुनुहुन्छ, अहिले यो हाम्रो सर्वोत्तम ब्राह्मण कुल हो।

वरदान:- अटल निश्चयद्वारा सहज विजयको अनुभव गर्ने सदा हर्षित, निश्चिन्त भव निश्चयको निशानी हो सहज विजय। तर निश्चय सबै कुरामा चाहिन्छ। केवल बाबामा मात्र निश्चय होइन, आफैँमा, ब्राह्मण परिवारमा र ड्रामाको हरेक दृश्यमा सम्पूर्ण निश्चय होस्, सानो कुरा आउँदा निश्चय नटलोस्। सदा यो स्मृति रहोस्- विजयको भावी टल्न सक्दैन। यस्ता निश्चयबुद्धि बच्चाहरू, के भयो? किन भयो? यी सबै प्रश्नहरूबाट पनि पार सदा निश्चिन्त सदा हर्षित रहन्छन्।

स्लोगन:- समयलाई नष्ट गर्नुको सट्टा तुरुन्त निर्णय गरेर फैसला गर।